

[Glønborg]

gjort både det ene og det andet, men også ærligt erkendt, at vi har problemer med at overholde noget af det, vi gerne ville.

Når vi fra dansk side har erkendt vort problem, er det ikke gloriepudseri at forklare de andre lande, hvad der kan og bør gøres, og vi skal sige ligeud til vor engelske søster, at der altså på visse områder er en adfærd, som vi ikke længere vil finde os i, og det er jeg glad for at ministeren klart har givet tilsagn om at ville gøre. Jeg synes, vi skal gøre det, og jeg synes også, det er fint, at vi har en klar beslutning, selv om den kun er udtrykt i en enkelt sætning om, at vi nu skal have kontrolforanstaltningerne i orden også.

Det ser ud til, at vi her ved vort lille møde i dag er klar til at træffe den beslutning, vi skal træffe, om, hvad der skal være vores oplæg til det kommende »familieråd«, og jeg vil gerne sige tak til kollegerne, som har haft lejlighed til at komme herop først og gøre rede for alle de forskellige aspekter, der er i sagen, og gå ind på de enkelte punkter. Jeg føler ikke nogen som helst trang til at forlænge samtalen her ved at gentage dette og hint, jeg fornemmer, at vi her går til arbejdet i stort set enighed hele vejen rundt, og det kunne give et godt resultat, når vi møder op til familierådet omkring Nordsøen.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg troede faktisk, at det var ordføreren for forespørgerne først, men det er det ikke, og jeg skal så i hvert fald for den del af indlæggen, der har vedrørt min redegørelse, sige tak til ordførerne for den, synes jeg, meget positive omtale af indlægget her og også bringe det videre til dem, der har arbejdet med sagen.

Hr. Gade var inde på spørgsmålet om, at det her også drejer sig om England. Det er jo rigtigt, at vi i denne sammenhæng, har en bund og det er jo såvel England som Frankrig, og det er rigtigt, at vi nok skal understrege, at denne lov også gælder for England. Ligesom vi tidligere havde et »Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland«, har man nærmest indtryk af, at sådan er det for England, og det er selvfølgelig helt uacceptabelt.

Jeg vil gerne sige, at jeg er enig med hr. Gade i, at det, det drejer sig om som det allervæsentligste, sådan som det også er fremhævet i dagsordenen, er spørgsmålet om ren teknologi. Det er jo det, der til syvende og sidst skal føre til en

eller anden form for løsning af problemerne i miljøpolitikken generelt og også specielt, når det drejer sig om Nordsøen.

Vi kan vel historisk sige, at i starten flyttede vi menneskene. Når de havde skabt en række problemer i forbindelse med en landbrugsoverudnyttelse af jorden, flyttede menneskene så hen til et andet sted. Det var den første fase i miljøpolitikken. Den anden fase i miljøpolitikken var, at vi fortyndede os ud af problemerne: længere rør ud i vandet og højere skorstenene; så mente vi, at vi havde klaret det. Det var heller ikke nok. Så kom vi til den tredje fase, og det er så rensningsfasen, som også hr. Gade kaldte det. Rensningsfasen hjalp noget på problemerne, men nu kommer vi over i den fjerde fase i miljøpolitikken historie, som er løsningsfasen.

Hvordan skaber vi en ordentlig, permanent udvikling, en bærbart udvikling, eller hvilke ord vi nu skal bruge på det? Der er et af kodeordene naturligvis renere teknologi. Uden anvendelse af renere teknologi klarer vi ikke problemerne, og det drejer sig både om spørgsmålet – som også hr. Gade var inde på – helt nye stoffer, som vi skal anvende, og selvfølgelig også om produktionsmetoder.

Renere teknologi kan vi vel sige omfatter et stof helt fra dets begyndelse, det vil sige, hvilke stoffer vi anvender til selve produktionsprocessen, til anvendelsen, når produktet er lavet, samt til fjernelsen af produktet til sidst. Det er det, vi kan sammenfatte i begrebet renere teknologi. Jeg er helt enig i, at det er den målsætning, som skal opfyldes.

Og så det andet punkt, som hr. Gade var inde på, nemlig efterlevelse af aftaler, dette, at det skal gøres bindende. Det er jeg i princippet meget enig i. Vi skal prøve på at finde nogle metoder, hvorved de kan gøres bindende, men – og det er, tror jeg, også en besvarelse af det, fru Dorte Bennedsen var inde på – hvordan kommer vi i gang med denne overvågning og kontrol på en eller anden facon? Hvordan gør vi med andre ord aftalerne bindende?

Der tror jeg, at det vigtigste middel, vi kan anvende, faktisk er politisk pression, og det synes jeg vi skal prøve at diskutere mere udførligt hvordan vi gør.

Jeg har nogle forestillinger om, at vi f.eks. sammen med Holland og Vesttyskland – måske også sammen med Norge og Sverige – kan lægge et eller andet pres på England i denne sam-